सुखविधानं तद्दुःखं शश्वद्बभूव हाकरोदिति भूतानद्यतनप
रोक्षे लिटि प्राप्ते हशश्वतोर्लङ्केति लङ् चकारात् लिट् तत्र शश्व
च्छब्दे उपपदे लिडेवोदाहृतः न लङ् हशब्दे लङेवन लिडपीति
॥ १४० ॥

दैवमित्यादि। नूनं निश्चितं दैवं कर्त्तृ युगपदेकदा नावयोः भ०
सुखं विदधे चकार धात्रछ्यां उस्येचीत्यादिना आलोपः यत
स्तद्दैवं नोऽस्माकं शश्वन्नित्यं दुःखं प्रतिकूलं बभूव तस्मादिति प्रा
गुक्तं युगपत् सुखाभावं अकरोत् हा विषादे ह पादपूरणे वा
पारम्पर्य्यप्रसिद्धौ स्यादैतिह्यमितिहाव्ययमितिदर्शनात् पारम्प
र्य्यप्रसिद्धिमकरोदिति केचित् इति लोकापवादागमयोरिति वर्द्ध
मानवचनात् लोकापवादं भ्रातृवधूगमनरूपमकरोदिति केचित
यत्तदोः परस्पराकाङ्क्षया ततइति गम्यते ॥ १४० ॥

ददौ सदयितां भ्रात्रे मालाञ्चाग्र्यां हिरण्मयीं।
राज्यं सन्दिश्य भोगांश्च ममार व्रणपीडितः ॥ १४१ ॥

ददावित्यादि। सवाली दयितां ताराख्यां भ्रात्रे सुग्रीवाय ज० म०
ददौ मालां चाग्र्यां श्रेष्ठां हिरण्मयीं सुवर्णघटितां राज्यं सामा
त्यादिद्रव्यप्रकृतिं सन्दिश्य दत्वा भोगांश्च राज्याङ्गानि ममार
व्रणपीडितः तत्रापि परोक्षे लिट् ॥ १४१ ॥

ददावित्यादि। सवाली भ्रात्रे सुग्रीवाय दयितां स्वप्रियां भ०
हिरण्मयीं स्वर्णमयीं स्वर्णघटितां मालाञ्च ददौ अग्र्यां श्रेष्ठा
मित्युभयविशेषणं हिरण्यस्य विकारोहिरण्मयइति निपातनात्